

نگرانی دختران دانش آموز...

«ص ۲»

نا امنی در بزرگ شهرها...

«ص ۳»

واکنش ها و نگرانی های زنان در برابر دستور متوقف شدن آرایشگاه های زنانه در افغانستان

«صفحه ۳»

مخالفت زنان با تغییر در نصاب آموزشی

«نه به نصاب آموزشی انتحاری»

چرخه این چنین باشد. در بیانیه‌ی مکتب انتقادی کابل همچنان آمده است که در گذشته برای کودکان «ت، توپک؛ توره توپک لری» تعلیم داده می‌شد.

ادامه ص ۳

خبرگزاری زنان افغانستان: زنان معترض اعضای جنبش اعتراضی «مکتب انتقادی کابل» باره اندازی یک کارزار اعتراضی مخالفت شان را با تغییر در نصاب آموزشی مکاتب از سوی طالبان نشان دادند.

در بیانیه‌ی زنان معترض آمده است: «نصاب تعلیمی جدید، طرح نو طالبانی از دوره ابتدایی مکتب در اذهان کودکان، فرهنگ انتحار را با تقدس گرایی بنام [جهاد] نهادینه می‌سازد آنچه که مدارس پاکستان در مدت بیست سال استادان افراط گرا و شسته مغز تولید کرد تا

برگزاری امتحان کانکور ۱۴۰۲

و سرنوشت مبهم دختران کانکوری

با گذشت نزدیک به دو سال از محرومیت دختران از حق تحصیل و آموزش، امتحان کانکور بار دیگر بدون حضور دختران برگزار می‌شود.

رئیس اداره امتحانات طالبان دور اول امتحانات کانکور را بدون حضور دختران اعلام کرد.

با توجه به اطلاعیه منتشر شده از سوی ریاست این اداره دور نخست امتحانات کانکور در ولایات جوزجان، دایکندی، بغلان، غور، پکتیا، خوست، تخار، فاریاب، لوگر، بامیان و سرپل به تاریخ ۲۹ و ۳۰ سرطان برگزار می‌گردد.

در حالی امتحان کانکور امسال برگزار می‌شود که دختران در دو سال پی‌هم از اشتراک در این امتحانات از سوی طالبان ممنوع می‌گردند.

در افغانستان تحت حاکمیت طالبان اتفاق می افتد. این گزارش خاطر نشان می کند که آزار جنسیتی بر اساس اساسنامه رم جنایت علیه بشریت است. این گزارش همچنین تأکید می کند که ممنوعیت تحصیل زنان و دختران، افغانستان را «تنها کشور در جهان» می سازد که در آن دختران و زنان جوان از تحصیل در مکاتب متوسطه و مؤسسات تحصیلات عالی منع می شوند.

این گزارش همچنین به این نکته اشاره می کند که چگونه زنان امروز در افغانستان از کار کردن در خارج از خانه در بیشتر بخش ها، خروج از خانه بدون خویشاوند مرد، یا محرم، دسترسی به حمام های عمومی، پارک ها و سالن های ورزشی و تردد آزادانه در سراسر کشور منع شده اند.

در این گزارش آمده است که این محیط خفقان بر سلامت روان زنان و دختران تأثیر می گذارد و گزارش های گسترده ای از افسردگی و خودکشی به ویژه در میان دختران نوجوانی که از ادامه تحصیل منع می شوند، وجود دارد.

سازمان ملل متحد:

رفتار طالبان با زنان ممکن است «آپارتاید جنسیتی» باشد

رهبران مذهبی، معلمان، روزنامه نگاران، دفاتر سازمان ملل، جامعه دیپلماتیک، سازمان های غیردولتی بین المللی و مقامات رسمی افغانستان دیدار کردند. در این گزارش، کارشناسان می گویند که آنها عمیقاً نگران هستند که آزار و اذیت جنسیتی

سیستماتیک و فراگیر حمله صورت نگرفته است. کارشناسان سازمان ملل متحد از ۲۷ اپریل تا ۴ می به افغانستان سفر کرده و از کابل و مزار شریف بازدید کردند. آنها با زنان و مردان افغان در بخش های مختلف از جمله جامعه مدنی، کارآفرینان،

دهند. همچنان استرادا گفته است: «در حالی که در سال های اخیر واکنش های منفی علیه حقوق زنان و دختران در کشورهای و مناطق مختلف آشکار شده است، در هیچ کجای جهان به اندازه افغانستان به حقوق زنان و دختران به طور گسترده،

می کنند که ممکن است به آزار جنسیتی تبدیل شود - جنایت علیه بشریت - و به عنوان آپارتاید جنسیتی توصیف می شود، زیرا به نظر می رسد که مقامات طالبان با تبعیض سیستماتیک حکومت می کنند و قصد دارند زنان و دختران را تحت سلطه کامل خود قرار

خبرگزاری زنان افغانستان: دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد در گزارشی گفته است که طالبان در افغانستان به طور سیستماتیک حقوق بشری زنان و دختران را محدود کرده و تمام جنبه های زندگی آنها را به اختناق کشیده اند و افزوده است که رفتار طالبان می تواند «آپارتاید جنسیتی» باشد.

دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد در برنامه از قول کارشناسان این سازمان نگاشته است رفتار طالبان با زنان و دختران می تواند آپارتاید جنسیتی باشد.

ریچارد بنت، گزارشگر ویژه در مورد وضعیت حقوق بشر در افغانستان و دوروتی استرادا تانک، رئیس کارگروه تبعیض علیه زنان و دختران، در گزارش مشترکی به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، وضعیت زنان و دختران را اعلام کرده و وضعیت زنان و دختران در افغانستان را بدترین وضعیت در سطح جهان خواندند.

بنت در این گزارش گفته است: «زنان و دختران در افغانستان تبعیض شدیدی را تجربه

نگرانی دختران دانش آموز

از بسته ماندن مکاتب دخترانه در بادغیس

خانه نشین شدن برایم غیر قابل قبول است. شماری از استادان مکاتب دخترانه در رابطه به بسته ماندن مکاتب به روی دختران بالاتر از صنف شش می گویند که ادامه یافتن این وضعیت بسیار نگران کننده بوده و چنانچه آموختن علم بر مرد و زن فرض است، آینده ای تحصیلی هزاران دختر نباید نادیده گرفته شود. این در حالیست که ۶۵۹ روز از بسته شدن مکاتب دخترانه بالاتر از صنف شش در افغانستان می گذرد اما هنوز برای بازگشایی دوباره مکاتب دخترانه هیچ اقدامی صورت نگرفته است.

بسیار نگرانیم. از امارت اسلامی خواهش می کنم که دوباره دروازه های مکاتب را باز کند. شماری از دخترانیست که از رفتن به مکتب محروم مانده است. وی دانش آموز صنف دوازدهم بوده و می گوید «تحمل این که یازده سال درس خواندم و به سال آخر از مکتب رفتن منع شدم برایم بسیار سخت است. وقتی که فکر می کنم به کنار مکتب، در آینده پوهنتون هم رفته نتوانم حس می کنم از نگرانی زیاد می میرم و زنده و می شوم، حالت روحی ام بسیار ضعیف شده و بعد از زحمت زیاد و یازده سال درس خواندن،

شماری از دختران دانش آموز در ولایت بادغیس از نامعلوم ماندن سرنوشت شان سخت نگران بوده و می گویند، درس خواندن حق انسانی آنان است و باید دروازه های مکاتب دوباره به روی تمام دختران باز شود.

ثریا پارسا، یک تن از دانش آموزان در ولایت بادغیس می گوید، بسته ماندن مکاتب امید داشتن یک آینده ای بهتر را از وی گرفته است.

وی می افزاید، «از زمانی که مکاتب بسته شده بخاطر آینده بسیار نگرانم حتی افسردگی پیدا کردم گاهی نمی دانم با این وضعیت چطور

نا امنی در بزرگ شهرها قتل یک زن در مزار شریف

خبرگزاری زنان افغانستان: یک سارق در شهر مزار شریف مرکز ولایت بلخ وارد یک خانه شده و یک زن را به قتل رساند. منبعی از این شهر می گوید که یک زن در ساحه حوزه نهم امنیتی شهر مزار شریف در منزل خویش به قتل رسید. اقارب این خانم می گویند که قاتل ۱۸ سال سن دارد و چند روز قبل در منزل این خانم به حیث کارگر مشغول کارهای ساختمانی بود، این جوان کارگر به بهانه گرفتن وسایل کاری خویش وارد خانه می شود و پس از درگیری با این خانم وی را به قتل می رساند. طبق سخنان منبع، این زن که

وحیده نام داشت، در منزلش تنها بوده و قاتل به منظور سرقت وارد خانه می شود و با پرتاب خشت وی را زخمی و سپس با ضرب چاقو به قتل می رساند. با اطلاع یافتن همسایه های این زن، قاتل دستگیر و به نیروهای امنیتی طالبان تحویل داده می شود. مسئولان امنیتی این ولایت تا اکنون در این مورد چیزی نگفته است. مسئولان امنیتی طالبان چندی پیش گفته بود که در سرتاسر کشور امنیت تامین شده است. حالانکه گراف سقرت های مسلحانه، قتل های مرموز و دیگر جرایم در سراسر کشور سیر صعودی خود را می پیماید.

واکنش ها و نگرانی های زنان در برابر دستور متوقف شدن آرایشگاه های زنانه در افغانستان

بعد از دستور متوقف شدن آرایشگاه های زنانه در افغانستان از سوی امر به معروف و نهی از منکر، شماری از زنان آرایش گر می گویند که اکثر آنان سرپرست خانواده های شان بوده و از این طریق خرج و مصارف خود را پیدا می کنند و در صورت بسته شدن دروازه های آرایشگاه های زنانه، با مشکلات اقتصادی زیادی رو به رو خواهند شد. اسما (نام مستعار) یک تن از خانم های سست که از طریق آرایش گری مصارف خود و دو طفلش را بدست می آورد. وی می گوید: «چند سال پیش شوهرم را از دست دادم، من ماندم و مسوولیت دو طفلم که مجبور بودم کار کنم. آرایش گر را یاد گرفتم و برایم یک مکان کوچک آماده کرده آرایشگاه باز کردم در این مدت هم برایم دل خوشی بود و هم منبع درآمد ولی از زمانی که شدیم قرار است دیگر فعالیت کرده نتوانیم حیرانم که چی کنم و

چطور زندگی را پیش ببرم». این دستور در حالی صادر شده است که تمامی آرایشگاه ها یا سالون های آرایش زنانه تا در درازای یک ماه فعالیت های شان را باید متوقف و قرار داد های شان را فسخ سازند. در همین حال، شماری از زنان معترض افغانستانی مقیم اسلام آباد با حرکت اعتراضی علیه افزایش محدودیت ها در برابر زنان در افغانستان، از جهانبان خواسته اند تا دیگر در مقابل استبداد طالبان سکوت را پس بگیرند.

با لغو فعالیت کودکانها از سوی طالبان

صدها تن زن از کار بیکار شدند

زنان و تنها نان آوران خانواده های شان هستند بدون پرداخت کدام امتیازی از کار بیکار کردند. با وضع محدودیت های روزافزون علیه زنان از سوی طالبان و بیکاری طاقت فرسای مردم، آمار خشونت های خانوادگی و خودکشی در کشور به گونه سرسام آور رو به افزایش است.

خبرگزاری زنان افغانستان: با صدور حکم لغو فعالیت کودکانها به دستور وزارت کار و امور اجتماعی طالبان، صدها زن شاغل در کودکانها از کار بیکار شدند. معلمین کودکانها در ولایت بلخ با شریک نمودن ویدیوهای بارسانه های آزاد، با گریه و ناراحتی می گویند که تنها نان آوران خانواده های شان هستند و پس از سال ها خدمت، آنها در حالی از کار برکنار می شوند که نه امتیاز تقاعد و نه یک ماه معاش آنان از سوی طالبان، پرداخت نشده است، حالانکه این زنان سالها از

مخالفت زنان با تغییر در نصاب آموزشی...

کودکان افغانستان فکر می کردند که باید یک توپک (تفنگ) پلاستیکی صادر شده از پاکستان داشته باشد. زنان معترض تاکید می کنند که دیدگاه زنان افغانستان اینست که شامل ساختن کودکان در سیاست های دوامدار مغز شویی جنایت علیه کودکان بوده و باید جلو این سؤاستفاده از پدیده ای آموزش در افغانستان گرفته شود. «وصل ساختن کودکان این سرزمین، به ملا عمر و پسرش یا ملا اخوند و رئیس الوزرا خیانت بر علیه نظام آموزشی و کودکان است.» آنان همچنان می گویند: «قرن هاست که مردها روی کرده های زنان در افغانستان حکومت می کنند و حقوق زنان را عمداً

برای دوام سلطه ی مردانه خود پایمال کرده اند اما این زنان اند که امروز نمی گذارند کودکان شان طوری آموزش یابند که تکرار چرخه ی باطل مرد سالاری در کشور شوند، ضمیمه آن توپک پرست- جنگجو- قاتل- افراطی و حق خور به بار آیند.» زنان معترض در کارزار اعتراضی خود شعارهای «نه به نصاب آموزشی انتحاری» و «نه به الگو

سازی افراطی در ذهن کودک» را در شبکه های اجتماعی همسانی می کنند. زنان معترض از چندی بدینسو در کارزارهای اعتراضی شان در مخالفت با تغییر نصاب آموزشی مکاتب مخالفت کرده و می گویند اگر قرار بر این باشد که دختران در مکتب افراطیت آموزش ببینند بهتر است که دروازه های مکتب بسته بماند.

Deprivation of the right to education, and the increase of mental illnesses among girls in Afghanistan

Afghan Women's News Agency - In the past two years, girls in Afghanistan have suffered mental and emotional problems due to work restrictions, closure of schools and universities, which have made them stay at home, and they say that they have lost motivation and hope for life.

Maryam is a female student who suffers from depression after the closing of girls' schools and being forced to stay at home, and she has been going to a psychologist for treatment for several sessions.

"I feel like I can't breathe, I think I'm locked up and there's no escape from this prison, and every day I'm losing hope more than yesterday. Why do they think that girls are not human and

do not have the right to study and work? If the boy has the right, what is the girl's sin that she should not study and achieve her goals? I am tired of being a girl in Afghanistan", she said.

Restrictions against women and girls in Afghanistan have received national and international reactions, including the female foreign ministers of France, Germany, Indonesia, Liechtenstein, Mongolia and South Africa, in a meeting in the city of Ulaanbaatar, Mongolia, criticizing the restrictions on women by the Taliban and asked the Taliban to immediately remove the restrictions on the rights of Afghan women and girls.

Mursal Niazi is one of the psychologists to whom many girls go for treatment. She

says: "In today's era, when all people reach their goals by using science and knowledge, girls in Afghanistan have gone backwards and have been deprived of their human rights, including the right to education. If the situation continues like this, we will witness the deterioration of the condition of many girls, and this is unfortunate for our society."

Although girls have always faced many social challenges in Afghanistan and during the periods of different governments, but now after the fall of the government and the re-domination of the Taliban in Afghanistan, the space for Afghan girls is more limited than ever before and they are deprived of their basic rights.

Taliban's Blackmailing from Aid Agencies in Daikundi Province Caused the Suspension of 17 Aid Organizations in This Province

Afghan Women's News Agency - Public sources in Daikundi province say that 17 aid agencies have stopped their activities in this province. The activities of these aid institutions in Daikundi have been stopped after the governor along with the director of economy of this province treated the officials of these institutions inappropriately and demanded money as ransom.

Although the sources do not name these organizations, they say that there are a total of 17 institutions, which include some international aid organizations and local institutions.

At the same time, a number of residents of Daikundi are worried about the suspension of the activities of these organizations and say that poverty and scarcity have affected the residents of this province in a wide way, and with the suspension of the activities of these organizations, economic challenges will bother them more.

This is despite the fact that poverty has increased not only in Daikundi, but also in central provinces to more than 95%, but the distribution of humanitarian aid has decreased due to discrimination in these provinces.